

INFORMATION OM HUVUDLÖSS

Det har förekommit fall av huvudlöss i skolan. För att förhindra spridning ber vi Er att kontrollera barnens hår och hårbotten extra noga de närmaste två veckorna.

Hur vet man att man fått huvudlöss?

- Har personer i den närmaste omgivningen huvudlöss är det en signal till ökad uppmärksamhet.
- Det kan vara svårt att identifiera levande löss och levande ägg i håret. Utkammade levande löss är det säkraste tecknet men även ömsade skinn (liknar lössen) är säkra tecken. Svart pulver (liknande finmalen peppar), på t.ex. huvudkudden, kan vara avföring från lössen. Undersök hela familjen.
- Det viktigaste instrumentet för diagnos är en finkam, som kan köpas på apotek. För att man lättare skall upptäcka de utkammade lössen, kan kamningen ske över ett vitt papper, en spegel eller liknande. Titta på resultatet med förstoringsglas! Det är lättast att kamma fuktigt hår med hårbalsam i.

Behandling

Receptfria mediciner

De som har levande löss i håret ska behandlas! Två behandlingar med en veckas mellanrum är nödvändigt. Luskamma alla i omgivningen varje vecka!

Läkemedelsverket rekommenderar som förstahandsmedel CE-märkta medicintekniska produkter från apoteket. Fråga på apoteket om aktuella preparat. De innehåller oljor som kväver lössen. Följ instruktionerna på förpackningen noga!

I andra hand ska Tenutex användas. Det passar barn från 1 år. Observera att denna behandling ska pågå i 24 timmar.

I tredje hand rekommenderas Prioderm kutan lösning.

I fjärde hand Prioderm schampo eller Nix schampo.

Var noga med att följa bruksanvisningen när det gäller alla preparat.

Upprepa behandlingen efter en vecka, för då kläcks de lusägg som kanske överlevt. Under två veckor efter den andra behandlingen ska man också luskamma varje dag för att vara säker på att alla löss är borta. Efter den första behandlingen finns ingen anledning att stanna hemma från skolan.

Behandla aldrig "för säkerhets skull" utan bara när det finns levande löss i hårbotten. Då är risken mindre att lössen blir motståndskraftiga (resistenta).

Kontakta skolhälsovården om ytterligare information önskas.